

२ चुम्बने स्त्री “खेदोऽस्य चुम्बा प्रथमाऽभिधीतः”
“चुम्बाविरामे वदनं प्रमादितं” इ० स० ७८८० ।

चुम्बक पु चुम्बति लौहम् चुवि-चुल्ल । स्तनाभस्थाने
अयस्कान्ते मण्यभेदे “चुम्बको लेखनः शीतोमेदोविष
गरापहः” भावप्र० । २ घटस्थोपयानलम्बने श्वस्त-
यन्यै कदेशे । ४ चुम्बनकर्त्तरि ५ कासुके ६ चुम्बनपरे
७ धूत्ते च लि० शब्दार्थचि० ।

चुम्बन न० चुवि-भावे ल्युट् । चुम्बसंयोगविशेषे ।
“समाश्लिष्टाः समाश्लेषैश्चुम्बिताश्चुम्बनैरपि । दटास
दंशनैः कानां दासीकुर्वन्ति योषितः” सा० द० ।
चुम्बनस्थानमाह कामशास्त्रे “मुखे स्तने ललाटे च
कण्ठे च नेत्रयोरपि । जघने कर्णयोश्चैव कक्षोरुभग-
नूतसु । चुम्बनस्थानमित्युक्तम् विज्ञेयं कासुकैरिह” ।
चु० चुवि-भावे सुच् । चुम्बनाप्यल स्त्री

चुर स्त्रिये (परस्त्र्यापहरणे) वा चु० उभ० पक्षे भा०
पर० सक० सेट् । चोरवति-ते चोरति अचूचुरत्-त
अचोरीत् “यथास्मिं चोरयेत् षट्हात्” याज्ञ० । “अचू-
चुरत् चन्द्रसमोऽभिरामताम्” माघः ।

चुर लि० चुर-क । चौर्यकर्त्तरि [अचुरण्यीत् ।
चुरण चौर्ये कण्डा० पर० सक० सेट् । चुरण्यति
चुरा स्त्री चुर-वा० भावे अ । चौर्ये शब्दरत्ना० । चुरा-
शीलकस्य क्त्वा० च । चौर चुराशीले लि० ।

चुरि(री) स्त्री चुर वा० किं वा ङीप् । उपक्रमे कूपसमीपस्थे
जलाधारे हेम० ।

चुरुचुर पु० लि० चुर-क चुर-क कर्म्म० । पिशुने
अस्य कर्णे उपपदे पातसमि० स० । कर्णेचुरुचुर कर्णे-
पिशुने युक्तारो आद्युदात्तताऽस्य । [त पा०

चुल मसृच्छये वाचुरा० उभ० सक० सेट् । चालयति-ते अचूचुलत्
चुल लि० चुर-क रस्य लः । चोरे ततः चतुरार्यां वहा० य
च । चुल्य तद्धित्तादौ लि० ।

चुलका स्त्री नदीभेदे “कावेरीं चुलकां चापि वेषां
गतवन्नामपि” भा० भी० ८७० । नद्युक्तौ

चुलुक पु० चुल-उकच् । १ प्रसूतौ शनिविहङ्गहे, २ भास्करभेदे
च लि० । ३ माघमासमज्जनयोग्ये जले न० हेमच० ।
“काश्यासुत्तरवाहिण्या एकेन चुलुकेन तत्” काशी०
१८७० । ६ गोत्रप्रवर्तके ऋषिभेदे पु० ततः गतां गोत्रे
यच् । चौलक्य चुलुकगोत्रापत्ये पुंस्त्री० । स्त्रियां
ङीप् यलोपश्च चौलुकी ।

चुलुकिन् पु० चुलुक+अस्त्यर्थे इति । शिशुमारान्तरे
मत्स्यभेदे शब्दरत्ना० । चुलुकशालिनि त्रि० स्त्रियां ङीप् ।

चुलु(नृप)म्प चौल्ये भा० पर० अक० सेट् । चुलुम्पति
अचुलुम्पीत् “अम्बोधेनां लिङ्गैर्लीरसमिव चुलुकैश्चुलुम्प-
न्यपो ये” महावी० । अल्य नोपधत्ते किपि चुलुन्
नोपधत्ते चुलुम् । [२ क्ताभ्यां स्त्री त्रिका० ।

चुलुम्प पु० चुलुम्प-भावे यच् । १ बाललालने जटा० ।
चुलुम्पिन् पु० चुलुम्प-णिनि । शिशुमारान्तमत्स्ये
शब्दर० ।

चुल्ल भाव क्तौ भा० पर० अक० सेट् । चुल्लति अचुल्लीत्
चुचुल्ल । [२ तदुक्ते जने त्रि० भेदि० ।

चुल्ल न० क्लिप्तस्य चुलादेशः लक्षप्रत्ययः । १ क्लिप्तनेत्रे
चुल्लकी स्त्री० चुल्ल-चुल्ल गौरा० ङीप् । शिशुमारे कुम्भी-
रभेदे भेदि० ।

चुल्ली(क्षि) स्त्री चुल्ल-ङ् नृ वा ङीप् । चुल्ल-वा० लिङ् वा ।
याकार्धमन्निस्त्रापनस्थाने (चुला) क्षमरः । “चुल्ली चिदं
रोदिति” उद्भटः । “पञ्चक्षुना षट्क्षस्य चुल्ली येनय्युष-
स्कारः” मनुः । अच् । चुल्लाप्यत् । दीर्घान्तः चितायां भेदि
चुल्ल पुंन० चु-क्त वा० सुट् । १ युक्ते मांसपिण्डभेदे
२ स्थावीरभटमांसे च शब्दार्थचि० । पनरुफलान्तर्गते (भुति)
इति ख्याते पदार्थे भरतः ।

चूचूक न० चूच्यते चूच-वा० लङ् । युषो० पक्ष्य च ।
कुचाप्ये भरतः २ चूचण्यक्षितरहिते त्रि० पापयोहिं
समापञ्चासायुज्जालामकचूचूकाः” भा० का० २६ अ० ।

चूडक पु० चूडाकाश्रय वा० कन् । कूपे त्रिका० ।

चूडा स्त्री चुल्ल-अङ् चुल्ल-ससृच्छये अङ् उल्ल लः नि० दीर्घः ।
१ मयूरशिखायां २ शिरोमध्यस्थशिखामात्रे, मुट्टिका-
यासु अपरः । ३ वहभ्यां ४ बाहुभूषणे, भेदि० । ५ पक्ष्ये
हेमच० । ६ कूपे त्रिका० । ७ संस्कारभेदे तद्विहि-
तनक्षत्रादि सङ्ग० पी० घा० उक्तं यथा ।

“चूडा वर्णाङ्गीतीयात् प्रभवति विषमोऽकारिक्ताद्यावती
पर्वोनाहे विचेत्तोदगयनसमये सेन्दुयुक्तेच्छकानाम्
वारे, जगन्नीययाश्वास्त्रमभिधनतनौ नेधवे शुद्धियुक्ते
शाक्रोपेतैर्विभक्तैर्दुचरलचुभैरायण्टलिस्थपापैः (१)

क्षीणचन्द्रजलसीरिभास्करैर्दुत्युशब्दन्तिपङ्क्तुताज्वराः ।
क्षुः क्रमेण बुधजीवभागवैः केन्द्रगैश्च शुभमिदतारया (२)
पञ्चमासाधिके मासर्गभे चौबं शिशोर्न सत् । पञ्च-
वर्षाधिकखेटं गर्भिण्यामपि मानरि । (३)